

12 de julio de 1982

Estimat amic:

El dia mateix que vam arribar aquí us van enviar les claus, com a resposta al títol del llibre de poemes del Foix: On he deixat les claus? Espero que les vau rebre. Ultra unes ratlles acompanyant les claus, Priscilla us va enviar una carteta fa uns pocs dies. Ignorem si sou encara a Londres.

Suposant que no hi sou ja, us envio a una misteriosa adreça, Anglís, 72, trobada en una vella llibreta, algunes còpies de fotos tretes a Highgate. Han quedat so-so; especialment so la teva prop de la tomba de Herbert Spence (manca la lletra 'r' per des-culpat imperdonable del fotògraf; a més i més, l'ombra borra el nom de l'il-lustre evolucionista). Ho sento molt. Preneu la bona voluntat.

Vaig enviar a Londres uns quants llibre meus; suposo que si es reben durant la vostra absència us seran lliurats pel carter hindú. N'hi ha un parell de mots petitons que potser no hauras vist. Els dos volums de les "Obres selectes" els faré enviar, el mes de setembre, directament per Alianza Editorial. També enviaré la novel·la, quan surti, en les dues versions: castellana i catalana.

Bé, per ara, res de nou a la Main Line. He acabat d'escriure la conferència "Cultura catalana i cultura universal", encarregada pel Conseller de Cultura, qui si no?; en principi, serà llegida el mes de novembre en algun local fosc de la Generalitat. De la gent de Santander-Sitges, no en sé res, llevat d'una noteta de Rafael Morodo; no sé si he de redactar el meu discursset en català o en castellà, o en bable, ni sé tampoc la duració o extensió. Jo n'ho diran (potser). En principi, he de passar un parell de dies o tres a Sitges a finals d'agost; compto en veure-us. Ara en posaré a fer dues conferències més; tinc ganes d'acabar aquestes llaunetes, que no donen glòria, ni massa calés, per a dedicar el temps, o una part thereof, a empreses menys (però no massa menys) accidentals.

Gràcies per la còpia de la carta al lògic Manuel Garrido. Respirarà? No respirarà? Only his personal computer knows for sure.

Records a la Montserrat i als dos fills. Una forta abraçada del teu amic

Seamus

P.S. Estic en deute epistolars amb els teus pares. Imperdonable. Però espero que no s'ofenguin si els faig arribar, a través vostre, testimoni d'amistat.